

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonæ, 1673

Dubium 12. An Regul. possit absolvi à casu reservato suo Superiori sine
eius licentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

14 Nam ex quo Ecclesia eos tolleravit jam à suis initijs, censetur modum eorum vendi & statum approbasse, multisque
 15 miraculis Deus confirmavit, ut videre est in vitis Patrum. Neque obstat, quòd dicantur nullam Regulam profiteri: nam hoc ipso, quòd sunt Eremitæ, censentur Regulam seu statum Eremitarum professi; Neque etiam quòd retineant proprium, quia Status religiosus habet suam latitudinem, & non idem rigor, eademque vita norma requiritur in omnibus, sed diversum permittit Ecclesia, quæ licet damnet proprium in alijs: in Eremitis tamen tolleratur, sicut in Clericis Societas. Jesu post primam Professionem, retinent enim proprium, & tamen inter Religiosos computantur. Ad quod non parum facit: l. Generali C. de sacros. Eccles per quam olim dabatur Monachis omnibus facultas testandi, & sic supponebantur habere proprium.

D U B. XII.

An Regularis possit absolvi à casu reservato suo Superiori sine ejus licentia?

Ad Cap. 4. sect. 3.

S U M M A R I U M.

- 1 Potestas reservandi casus est limitata Prælati Regul. & 2.
  - 3 Prælati regul. non possunt eos obligare, ut sibi confiteantur.
  - 4 Prælati regul. debent eis deputare Confessarios pro ratione numeri.
  - 5 Prælati regul. non possunt in administratione Monaster. uti notitia habitæ per Confessionem.
  - 6 Prælati regul. possunt determinare penitentiam pro certis peccatis.
  - 7 Regularis potest absolvi à casu reservato suo Superiori sine ejus licentia.
  - 10 Quomodo, & quando.
- Et seq. usque ad 14.
- 8 Privilegia regul. sunt æquæ efficacia ac cruciata.

Supposita potestate reservandi casus in Prælati ordinarijs, de qua Tribus sess. 14. c. 7. & can. 11. Cum eam Prælati Regularium habeant secundum quod dixi sect. præced. cap. 22. Clem. VIII. restringendo sua constitutio quæ incipit: sanctissimus, vetuit, ne ipsi aut alios reservarent, quam r. illos gares, Veneficia, Incantationes, &c. sub finem constitutionis sequentes verculos addidit: Si quod aliud præscriptum grave pro Religione conservatione pro conscientie puritate reservandum videtur id non aliter fiat, quam generalis Capituli Ordine aut Provincialis in Provincia, & r. a discussione & consensu. Non licet Superioribus Regular. Confessiones Sacerdotum nisi quando aliquod peccatum reservatum fuerint, aut ipsi met subditis sponte ac proprio tu id ab eis perierint.

Superiores in singulis Monasteriis de quibus duos, tres, aut plures Confessarios pro numero maiori vel minori, utque sint idonei, dantes, ac charitate præditi, qui à non eos absolvant, & quibus etiam reservatum solutio committatur, quando casus occurrerit quo eam debere committi, ipse in prima Confessarius iudicaverit.

Tam Superiores pro tempore existentes Confessarii, qui ad Superioritatis gradum promoti, caveant diligentissime, ne ea quam de aliorum peccatis in Confessione prædicant, ad externam gubernationem mutentur.

Licet tamen Superioribus determinationis graves quibusdam peccatis, etiam reservatis à Confessariis imponendas, quos ab eiusmodi perpetrands cohibere possunt. Clem. VIII. in dicta constitutione, præscripto, quòd aliquis Prælati reservaverit sibi aut omnes illos casus, aut aliquos, vel etiam alios secundum rem ejusdem constit. Nunc quæritur an inferior possit ab his absolvi sine

centia, & haftenus pars negativa mihi
 viderat tenenda, & sola certa, quia a-
 bulletra viderentur casus reservari.
 Saluberrima. in perf. confess. l. 1. p. 3. tract.
 1. de. 6. parte affirmativa mihi reddi-
 tur probabilem per hoc, quod ait id lici-
 tum virtute Bullae cruciatae, quia (inquit)
 Praeati Regularium non reservant sibi
 casus nisi per potestatem quasi Episco-
 palem (quam illis attribuimus) atqui
 Cruciata concedit absolutionem ca-
 sum, quos Episcopi sibi reservant; Er-
 go & quos Praeati Regul. Por que la bulla
 la generalmete, es doctrina comun, que se ha
 de entender, tambien de los casos, que los Prae-
 la de las Religiones huieren reservado, lo mis-
 mo, que se ha dicho, de los reservados por el Obis-
 po. Et privilegia Regularium dant illis ge-
 neralem potestatem, ut possint absolvere
 a quibuscunque casibus (*) etiam refer-
 vatis Episcopis, & ab his absolvi, & non
 sunt minoris efficaciae, quam Bulla Cru-
 ciata, imo maioris longe existunt, ergo
 non potest dicuntur Regulares posse absol-
 vere a casibus reservatis suis Superioribus,
 sicut Cruciata eodem & virtute privi-
 legiorum. Nec tamen inde sequitur refer-
 vationes Praetorum regul. fore irritas,
 licet non dicimus irritas Episcoporum,
 quoniam Regulares absolvant ab his eo-
 dem casibus.
 Duobus igitur modis potest intelligi
 praedicta opinio, nempe sic (quod vide-
 tur velle Maccado) ut Regularis habens
 casum reservatum suo Praeato, absolva-
 tur non indifferenter, & toties quoties,
 sed certis vicibus, aut diebus in anno se-
 cundum privilegia relata ubi de confess. pass.
 dicitur virtute eorum absolvetur, sicut
 potest absolvi virtute Cruciatae. Vel sic
 potest intelligi praedicta opinio, ut Re-
 gularis habens casum reservatum absol-
 vatur ab alio Regulari, alterius Ordinis
 (*) in hunc modum. l. 4. cap. 54. num. 6.

vel Monasterii per privilegia qua conce-
 dunt absolutionem casuum quos Episcopi
 sibi reservant. Aut etiam a simplici Sacer-
 dote laico, (qui sit approbatus) juxta
 opinionem eorum qui tenent Sacerdo-
 tem sine speciali licentia posse absolvere
 penitentem a casu, qui sit ipsi reservatus
 in sua Diocesi, sed non in ista, in qua
 confitetur. Dixi autem a Regulari alte-
 rius Ordinis vel Monasterij, nam si velit
 absolvi ab aliquo, qui sit ejusdem, non
 poterit nisi juxta primum modum, quia
 reservatio ligat illi manus.

Sed & quando Confessarius regularis
 judicat non expedire saluti penitentis, 14
 quod eum remittat ad Praelatum pro ab-
 solutione casus ipsi reservati poterit proba-
 biliter ipsum per epicheiam absolvere
 eo modo, quo ego dixi. De illo qui habet
 casum reservatum Episcopo vel Papa,
 ubi de potestate absolvendi num. 6.

D U B. XIII.

An Vicarius Praeati Regularis possit suum
 penitentem Regularem absolvere a non reservatis
 solum, & pro reservatis expectare diem, in qua
 scit Praelatum discessurum, & eius pote-
 statem ad se devolvendam?

Ad idem Cap.

S U M M A R I U M.

- 1 Confessionem licet dimidiare.
- 3 Etiam sine causa.
- 1 Quomodo intelligendum Confessionem dividi.
- 2 Et quam Contritionem debeat penitens habere
- 4 Regularis potest confiteri non reservata suo Con-
 fessario ordinario, & pro reservatis expecta-
 re absentiam Praeati.
- 7 Haec opinio est probabilis.
- 6 Pro ea tamen falso citantur aliqui Doctores.
- 5 Et Author eam rejicit.

Hic dubio solvendo praemittendū
 est, quod ut communiter dicunt non-
 nulli, fas est Confessionem dimidiare,
 quod sic explicant: ut si Confessio fiat

Con-

REGIA
 CLARUM
 ET
 VENTARIA
 REGVLAS
 ELLARLE
 STOLICE
 C III

